

Csík és Kispál Beregszászon

Írta: Abkarovits Endre, 2009. június 24. szerda

(Copyright: Szelei Balázs)

Nehéz magyarországiaknak elképzelni, milyen lehet magyarként élni a határ túloldalán, alig öt kilométerre a magyar határtól. Bár magyar tévét néznek, magyar mobilszolgáltatót használnak, magyar igazolványukkal – némi várakozás után – viszonylag simán átjöhettek a határon, a sokszor 30 000 Ft-nak megfelelő fizetésükkel ilyenkor feltehetően nem koncertekre költik a pénzüket. Ezért is lehet fontos, ha magyarországi művészek mennek oda, s különösen, ha ingyen tekinthetik meg az ottani magyarok előadásukat.

Május végén, amikor a Kárpátalján jártam, Beregszászon egy ilyen eseménynek lehettem tanúja. Ott tartózkodásom első napján meglepve láttam a plakátokat, miszerint este a [Csík-együttes](#) és a [Kispál és a Borz](#) lép fel az *Amfiteátrumnak* nevezett szabadtéri színpadon, méghozzá az mr2 (gyengébbek kedvéért: Petőfi Rádió) támogatásának köszönhetően ingyenes belépéssel. Ilyen eseményt még Magyarországon is nehéz kifogni a zenerajongóknak, pláne ingyen! A két együttes között ugyan hosszabb ideje együttműködés van, ami kezdetben elsősorban abban nyilvánult meg, hogy az addig főként autentikus népzenet játszó Csík-együttes feldolgozta a Kispál és a Borz néhány számát, amivel jelentősen megnövelte rajongóinak számát, s két utolsó lemeze is részben ennek köszönhetően ért el platina ill. dupla platina eladási minősítést. Egyre gyakrabban fordult elő, hogy főleg egy-egy zenész meglehetősen gyakorisággal fellépett a másik együttes előadásain, Lovasi András a Csíken, Szabó Attila pedig a Kispálén. Olyanról viszont nem tudok, hogy a két együttes közvetlenül egymás után koncertet adott volna.

(Copyright: Szelei Balázs)

Természetesen mindkét együttesnek megvan az alaptábor; a *Csík-zenekarért* elsősorban a népzene hívei rajonganak, a *Kispál és a Borzért* pedig a rock kedvelői. De ezúttal is sikerült bebizonyítani, hogy ha igényes, jó zenészek próbálkoznak a műfajok közti határok bontogatásával, akkor ezzel a másik műfaj hívei közül is sokakat megnyerhetnek zenéjüknek. Lehet, hogy a második részre váró rock-kedvelők az elején még kicsit fanyalogva hallgatták a népzénét, de mikor *Lovasi András* beállt a *Csík* zenészei közé, hogy saját dalait népzenei hangszerek kíséretében előadja, felkapták a fejüket. Egy másik fénypontja volt az előadásnak, amikor a főként jazz-zenész *Dresch Mihály* állt be az együttesbe. Számomra a korábban látott produkcióit is felülmúlta!

A hangulatot csak az hűtötte le némileg, hogy a két hónapja várt égi áldás pont az előadás második része alatt érkezett meg. De a lelkes rock-rajongók kitartottak, s némi szünet után be lehetett fejezni a koncertet.

Bár korábban is akadtak példák arra, hogy magyarországi zenészek a határon túliakhoz elvigyék az élő zenét, még hozzá megfizethető áron (például a Muzsikás MOL által támogatott koncertsorozata Erdélyben), jó lenne, ha ilyen jellegű rendezvényekre még gyakrabban sor kerülne.